

„Soča“ izbaja vsak petek s in velja
p pošto prejmana ali v Gorici na dom
sošiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četvrt leta „ 1.20

Pri oznanih in prav tako pri „*po-
slanicah*“ se plačuje za navadno tristo-
no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po
10 soldov v Gorici v tobakarnici v go-
spoksi ulici blizu „treh kron“, in
na starem trgu. — V Trstu v tobakarni-
ci „Via della caserma 3“.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo
uredništvu „Soča“ v Gorici v Hilarijanski
tiakarni; naročnina pa opravištvu „Soča“
na Korenji v Stiosa - vi liči št. 258 II.
nadstr.

Rokopisi se ne vračajo; doplat naj
se blagovoljno frankujejo. — Dolcem
in drugim nepromožnim se naročnina
zniža, ako se oglase pri uredništvu.

Resna beseda volilcem naših trgov.

Dne 3. junija t. l. bodo volili naši trgovci in obrtnijski kraji Ajdovščina, Kanal, Tolmin, Kobarid in Bovec v Tolminu svojega zastopnika za deželni zbor, naslednika gospodu Win k l e r - j u. — Deželni zbori sicer nemajo zdaj več one veljave, kakor so jo imeli v začetku ustavne dobe — njihov delokrog se je v-tesnil malo da ne do mej kontrolnega organa nad gospodarstvom z deželnim premoženjem in z deželnimi dohodki; vendar pa se je zatrdno nadejati, če trajno obveljajo težnje avtonomistov — da se ta delokrog polagoma zopet razširi, kakor se je polagoma krčil v preteklih letih. — Zato treba v deželnem zboru po vsakem načinu takih poslancev, kateri niso sluge vsakodobne vlade, ampak so kolikor mogoče neodvisni, značajni, za blagor dežele vneti in, ko gre za brambo njenih pravic, iskreni možje. Gosp. Winkler je bil naše dežele, našega naroda sin; zato mu je srce gorke bilo za deželo, v kateri in za narod, mej katerim mu je zibelka tekla; to je ves čas svojega javnega življenja očitno kazal bodi kot ljudski zastopnik, bodi kot državni uradnik. Dal tudi kot državni uradnik; kajti pod nobenim okrajnim glav- varjem ni bila do zdaj slovensčina tako spošto- vana v uradu, ko o svojem času pod tolminkim gla- varjem Winklerjem. Sicer pa se je on tudi v vseh dosedanjih službah in javnih poslih posebno zanimal in uspešno potezal za vsestranske koristi naše dežele. Kaj čuda potem, da je imel vselej močno stranko v deželi in da je od početka ustavne dobe do zdaj, ko ga je kronino zaupanje posedlo na velečastno mesto deželnega predsedništva na Kranjskem, neprestano po- slanceval v našem deželnem zboru, kateri bo znanprej težko pogrešal njegovo spretno moč. Kot uradnika so ga celo rodoljubi nekdanje mlade stranke večkrat izpodirivali pri volitvah, a spoštovali so ga vendar vsi — in na raznih voliščih je navadno zmagovalo ljud- sko zaupanje nad svobodnostnim načelom mladih. — Tacega poslanca-uradnika bi se tudi danes ne branili ne mi in gotovo še manj volilci naših trgov. — A kje so taki možje mej našimi današnjimi uradniki? Po- vejte? — Koliko poslujejo naši politiški in sodnijski uradi bodi v Gorici, ali v Tolminu, ali kjer koli na Goriškem v našem jeziku? Nobe den izmed njih v sedanjem ugodnem času, ko sedi vsem avstrijskim na- rodnom pravično ministerstvo na državnem krmilu, niti približno toliko, kolikor je poslovalo okrajno glav- arstvo tolminsko za Winklerja v onej nesrečnej dobi,

ko je najustavovernejše ministerstvo Slovane na steno pritiskalo. Zadostuje naj ta primer v dokaz, da nam nikakor ne kaže segati mej naše uradništvo, ako si hočemo zbrati zanesljivega zagovornika naših narodnih in drugih interesov v deželnem zboru. Sicer pa je tudi znano, da grof Taaffe, predsednik sedanji vladi nikakor ne mara, da se državni uradniki silijo v dr- žavni in v deželne zastope. K čemu bi tedaj ravnali zoper jasno izraženo menenje sedanje vlade, katerej je zoperu vsak pritisek njenih organov pri volitvah? — Pustimo torej uradnike, naj vsaki v svojem delokrogu vestno spolnuje svoje dolžnosti — ter skrbimo, da pride v deželni zbor na izpraznjeno mesto mož, na katerega se bomo smeli vselej zanašati — tudi te- daj, če se posreči našim nasprotnikom — da pridejo zoper na površje in da zmaga tudi v višjih krogih nam nasproten veter.

Volitve javnih zastopnikov dajejo vo- lilcem spričevalo politične zrelosti ali ne- zrelosti. Politično zreli državljani izbirajo si za poslance po svojem prepričanju take može, o katerih so si svesti, da jih bodo ne oziraje se na desno ali na levo pogumno, vstrajno in uspešno za- stopali, može svobodne, značajne, z možne. Da pa osebnoprepičanje ne dovédo do razcepjenja, treba, da postane po vzajemnem dogovoru splošno, — kate- remu se mora posamezno podvreči — to je, treba discipline. Politično nezreli državljani pa ne- majo svojega prepričanja, ne zavedajo se svo- jih državljanskih pravic, so omahljivi in — večkrat tudi podkupljivi; z njimi ravnajo drugi, kakor hočejo; oni niso samosvoji — ampak so slepo orodje drugim.

Tržani, pokažite sami, mej katere naj vas bomo imeli všteti!

Dopisi.

Iz Čepovana dne 18. maja. (Izv. dop.) („Shod,“ beseda) Zapisnik ob „shodu“ kat. polit. čitalnice v Čepovanu dne 17. maja t. l. Predseduje g. B. Grča, zapisuje g. J. Srebrnič. Predsednik naznani delovanje društvenega odbora od zadnjega občnega zbora, potem povabi g. Ant. Bratuž-a, da naj pojasni in utrdi od- borov nasvet zaradi prošnje do slavnega deželnega zbora, da naj napravi postavo, po kateri bi smeje

občine odrekati ženitvanjsko dovoljenje takim obč- narjem, ki so brez premoženja in gotovoga zaslužka.

Governik popisuje v jedernatih potezah žentev „nimaničev“ in njene žalostne posledke za dotične družine, občine in dežele, ter omeni občne želje po takej postavi. Občinstvo je z mnogokratnimi dobro- kličmi naznanjalo svojo vzajemnost z g. govornikom.

Po tem krepkem govoru odda g. predsednik pred- sedništva g. podpredsedniku J. Kofolu, ter pojasnjuje omenjeno uprašnje iz cerkvenega stališča. Omeni, da cerkev sicer ne stavi zadržaj uboštvu, da pa cer- kvenemu uku ni nasprotno, ako ta zadržek stavi svet- na oblast, da tudi morali ni škodljiv v občni, ter da mladenčje revnih starišev ugaiba k pridnosti in varno- sti. Predlog je bil enoglasno sprejet. Shoda se je deležilo kakih štirideset udov in še enkrat toliko go- stov.

Po dovršenem zborovanji se je začela beseda. Vse točke uže znanega programa so se vršile gladko in točno. Pevcem in orkestru je občinstvo dajalo za- služeno priznanje z burnimi dobrokličmi. Več točk se je moralo ponoviti. Devet do dvannajsetletni otročiči so pa z igro: „Kaznovana radovednost“ postusalec kar iznenadili, tako postavno so se držali. Za tako srečen izid te točke gre posebna hvala g. učitelju J. Sreberniču, ki je z mnogim trudem vezbal otroke. Ko- nečno pak je burka „Nevem“ napravila toliko dobre volje in smeha, da smo vsi s popolno zadovoljnostjo zapustili čitalnično dvorano.

K „Shodu“ in besedi je došlo tudi mnogo go- stov, imeli smo med seboj nekoliko gospodov iz Go- rice in pa posebno lep venec gospej in gospodov gozd- narskih uradnikov iz goriškega in ajdovskega okraja.

Po besedi se je improvizirala domača zabava pri g. Kafol-u. Tu so nam domači pevcji v družbi z gori omenjenimi gosti zapeli še mnogo lepih narodnih pe- sem, pa tudi orkester je vrlo pripomogel k poštenej zabavi. Da tudi večer ni prešel brez napitnic na čast dobrodošlim gostom itd., je razumljivo. Pa tudi gosti so se društvu skazali jako prijazne in naklonjene.

Naj dostavim tudi, da vsa veselica je pretekla brez plesa, a vendar bila vsim jako zanimiva. Dala nam je duševnega užitka in telesnega razvedrila. Na- sprotno so plesne veselice brez duševnega užitka in telo utrudljive. Vrh tega so ravno plesi navadno tisto ognjišče, kjer se unema mlada kri, kar je začetek tu- di onim nesrečnim ženitvam „na roke“, ki občinstvu mogoče reveže in stroške. Zato menim, da bi zunaaj spredej nasvetovane postave bilo sekira na korenino,

LISTEK.

Vilharjevi epigrami.

Pokojni pesnik Vilhar bil je jako vesel in do- brovoljen mož. Nad vse je ljubil šalo in dovtip ter rad zbadal človeka, s katerim se je do dobra seznanil. A te zabavlje Vilharjeve bile so čisto nedolžne, take, da se jim je moral sam tisti smejati, na kogar so letele. Oskrbnik Kapelle se je Vilhar s poslanci de- želnega zbora kranjskega. Znano je, da je bil Vilhar sam od l. 1861. dalje nekoliko časa deželni poslanec kranjski. In takrat kakor tudi pozneje delal je rad epigrame na svoje tovariše poslance, dajal jih okoli po zbornici ter pozneje v rokopisu širil jih po Ljub- ljani. Gospod dr. D., zet Vilharjev, izročil mi je dvo poli tacih epigramov. Prva pola obseza epigrame, ki so namerjeni soper deželne poslance kranjske leta 1865. Pisana je z Vilharjevo roko ter ima naslov: „Foto- grafie aus dem IV. Tage des Landes“. Druga pola je litografovana ter ima naslov „Prego- vori“, kateri merijo na kranjske deželne poslance l. 1867. To malo ostalino pokojnega pesnika izročam tukaj slovenskim čitateljem, nadejé se, da z njo ustre- žem Vilharjevim čestiteljem, kakor tudi tistim rodo- ljubom, kateri se še spominajo, kako se je vršilo l. 1865, in 1867. naše domače politično življenje.

I. Deželnim poslancem kranjskim l. 1865.

1. Baron Apfaltern.

Am Schökel vegetire ich,
Am Krim paradiere ich.

2. Grof Auersperg (Anastazij Zelenec).

Treu bleib ich dem Wahne:
Gott selbst sei ein German!

3. Dr. Bleiweis.

Pesem najlepša je ta:
Udri nemškutarja!

4. Dež. sodnijske svetovalec Brolich.

Gewählt werde ich nimmer
Für dieses Zimmer.

5. Dež. glavar baron Codelli.

Als Präsident
Nicht in meinem Element.

6. Dr. E. H. Costa.

Živio mlad
Slovenski gad!

7. Okrajni predstojnik Derbitsch.

Wassers *) Lohn
Hemmt meinen Ton.

8. K. Dežman.

Du, moj guter Dragotin,
Dein duh je letos skoraj hin!

9. Krčmár Gollob.

Für jeden Ruhm
Viel zu dumm.

*) Wasser, predsednik višje dež. sodnijske v Gradci.

10. Magistratni svetovalec Gutmann.

Wer hätte jemals wohl gedacht,
Dass es in Laibach finster bei der Nacht?

11. Veliki posestnik Jombart.

Je suis francais,
Frankfurt adieu!

12. Oskrbnik Kapelle (ki se je še le s časoma po slovenil).

Kapelle

Nähert sich der wahren Quelle.

13. Kmetijski posestnik Klemenčič.

Urno naprej,
Kmalu bo kaj!

14. Planinski koren.

Soll ich meinen Augen trauen,
Ich schein aufzuthauen?

15. Grajsček Janez Kozler.

Der Kočever hat Verstand
Vorerst für sich, dann erst fürs Land.

16. Dež. sod. svetovalec Krommer.

Paragrafe, schlägt an, hoch, Feuer!
Schießst mir nieder Belcredis Ungeheuer!

17. Veliki posestnik Langer-Podgorski.

Mein lieber Langer,
Du bist auch addressenschwanger?

18. Kranjski župan Loker.

Dass sich Gott erbarm,
Ist es heuer wieder warm!

19. Okrajni predstojnik Mulley.

A bissel umschlagen
Vertrag schon mein Magen.

ako bi se plesne veselice na kmetih nadomestovale s podučnimi in v katoliškem duhu uravnanimi veseljami.

Iz Berd 17. maja (Izv. dop.) Čudno se zdi, zakaj se preganjajo Brici zaradi nadaljnjega izpeljevanja nove ceste nad Lenardicem. Meni je sicer vse eno, naj jo naredé, koder jim drago, ker mi ne bo nobena čerta koristila, še manj pa škodovala; kajti bivam v takem kraju, da mi ne bode mogoče po njej občevati. Toda ker sem Bric ter mi gre za občni blagor, naj mi bode dovoljeno, nekaj o tej stvari črhniiti. Prej ko začnem, naj omenim, da ne spadam k nobeni izmej strank, ki se potezati ena za solčno, druga pa za senčno črto.

Da bi ne bila briska cesta uže toliko predelana, hotel bi kar naravnost nasvetovati ono staro črto, koja jo imela iti kraj potoka Pevmica skozi Podsobotin v Kojško; ta bi bila vsaj po mojem menenji naj krajša, naj ravnejša in naj zavetnejša, in kar je morda glavna stvar, zadela bi tudi ob naj več hiš.

Da bi kdo ne mislil, da govorim za se, naj omenim in tudi tukaj, da bi neni tudi ta čerta nič ne koristila, ker jaz siva v tako srečnem kraju, kder imamo popolnoma predelano, lepo, novo, ravno cesto, da si boljše želiti nihče ne more in to pa po sivo velikem trudu tako zvanih naprednjakov, narodnjakov, korenjakov in poštenjakov in tako dalje in tako dalje.

Naj bode temu pa kakor hoče, pojmo k stvari: Ker je cesta vže toliko predelana, moramo zadovoljni biti se dosedanjo novo črto od Pevme do Lenardiča. Ondi naj bi se pa ustavila nova črta za nekolika časa, da bi se mej tem pretuhtalo, kot naj bi na dalje šla, a vedno ozir jemaje na občno korist celih Bro, ne pa posameznih vasi in hiš, se ve da tudi na kar je moč ravnejšo, zavetnejšo in krajšo, cenó čerto.

Če bi mene borneya kmetiča kdo vprašal za svet, hotel bi gléde na stvar, kakor zdaj stoji, tako le nasvetovati: Črta naj se nadaljuje od g. Lenardiča naprej po solčnem kraju skozi Štverjan, pa naj se ne zavije spet nazaj v Kojško. Zakaj tak čuden svet? Vtegne marsikdo zavzet povprašati. Potrpitel! Če mi dovolite, hočem prihodnjic razložiti, zakaj bi bilo tako naj boljše in kako bi se naj laže celim Brdam pomagalo. (Prav radovedni smo. Op. ured.)

N. F.

Iz pod Čavna 18. maja. (Izv. dop.) Binkoštni prazniki so bili tukaj lepi. A torek je pričel z mrzlim vetrom deževati, po hribih snežiti; zvečer pa nas jame pozdravljal in objemati naša znana prijateljica burja; presilne potnice ne utegne potoloziti nijedna moč in še sedaj razsaje huje nego po zimih. Žito in krompir, ki sta dovolj pridelka obetala, potrta ležita na razrušeni zemlji. Fižol je ves ovit in osmojen. Terte, kojih ni hudi zimski mraz pokvaril in ki so — se ve, le v manjšem številu — ozelenete, omenjala in spodbrala je neprijazna gostinja tako, da ne bode trebalo kmetom truditi se z mendanjem. Najbolj se je pa razkoračila nad sadnim drevjem; vse leži po tleh razmetano. Je-li burji še to malo, kar je našla, preveč? Vendar so naši kmetje dovolj previdni; poznajo dobro to tico; zato le malo sadja sade, da jim veter ne poje vsega.

Drugi jo preklinjajo, drugi k Bogu molijo: a burja se tega še ne zveni. Ne vem, ali zadnji premalo molijo, ali pa prvi preveč kolnejo. — Kaj počnejo pač ti podčavenski kmetje? Uže nad dvajset let nismo tu imeli dobre letine, posebno vina ne, ki je glavni pridelek našega kraja. Zalibog tudi ne smemo upati tega za več let, doklej se ne zasadijo na novo vinske terte.

Sedaj naj pridejo na njihve gospodje, ki se sestavljaje tarife cenilne komisije niso dali pregovoriti takrat, ko smo jim pravili: naši podčavenski kraji so podverženi raznim nezgodam: toči, vetrovom, velikim

povodnjim. Sedaj bi se prepričali, da se ti kraji ne morejo primerjati sosednim, da so pravični bili naši na srce jim položeni govori.

Tukajšni kmetje govore, da so cesarski gozdovi od Kernice črez Preval okoli do Čavna strašno posekani sedaj ob kratkem in drevje leži polomljeno. Ali ne daje to lahko povod sedanja v čem času nenavadni nevihti? — Kaj pa bo za naprej?

Cesta iz Cernič do Sela le počasi napreduje. Inženirji so pravili: cesta bo začetkom maja dokončana, pa menim, da jih najde še julij pri nedokončanem delu. Ne morem dobro hvaliti cestnega dela; tudi kritikovati je ne maram, prepustim to drugim.

Izpod Čavna, 16. maja. (Izv. dop.) Gosp. dopisnik izpod Čavna v zadnji številki „Soče“ zagovarja cesto pri Beverjih, čez, da dopisnik, ki je grajal to cesto v poprejšnji številki „Soče“, išče dlako v jajcu. da meri na osebnost podvzetnikovo, da cesta je delana popolnoma po načrtu in da ni bila še dokončana in oddana. Čest. bralci „Soče“, ki so oddaljeni od te ceste, bi kmao verjeli temu g. dopisovalcu in menili, da poročam neresnico. Da se pa zvé, kako stoji stvar, naj se mi dovoli nekaj opazk k dopisu v zadnji „Soči“. G. dopisnik pravi, da, ako je dopisnik pod Čavnóm doma, moral bi vedeti, da cesta na 2 metra na novo napeljana mora se, ker je deževalo, kaj udati in da se bode tudi v prihodnje znabiti kaj udala; tedaj sam potrjuje, kar sem jaz v svojem dopisu izrekel, samo da navaja rahle besede „morala nekaj udati“, ne pojasnuje pa, koliko se je udala in kako. Udala se je namreč na eni strani v dolgosti od okoli 60 metrov in od 30 do 40 cent. m. na nizko in ne na sredi, ampak udala se je cela stran z robom in brambeniki (konfini) vred, kar bi se pri terdni cesti ne imelo nikoli zgoditi; res, da je deževalo, pa pri tistem kraju ni še noben voznik vozil, ker, ako bi bil vozil, gotovo bi bil običjal v zemlji. In zakaj se je to zgodilo? Ker rob in „konfini“ so stavljeni na samo 2 metra globoko, rahlo zemljo brez nobenega podpornega zida; namesto takega zida je sama zemlja, toraj delo ni stanovitno. Da se je smatrala cesta za končano, vidi se iz tega, da je bil dodelan rob, da so se postavili brambeniki in se je napeljal in razširil grušč; seveda, kar se je pohabila, mora jo g. podvzetnik popraviti, dokler ne bo oddana. Kadar bo oddana in se bode še ponižala, kakor sam g. dopisnik terdi, kdo jo bode popravil? Gotovo na vladne stroške in komu na škodo?

G. dop. nam priznava, da na tej cesti je občenje s težkimi vozovi živahno, in ravno zavoljo tega bi morali biti kraj ceste močni podporni zidovi in ne rahla zemlja. — Če meni g. dopisnik, da gre tu za podvzetnikovo osebnost, močno se moti; naj je podvzetnik kdor hoče, takega dela bi ne mogel jaz nikdar hvalliti, pa tudi molčati ne morem o njem, ampak grajati je moram, kakor zasluži. Iz mojega dopisa se tudi ne more sklepati, da merim na kako osebnost ker sem poudarjal v njem, da se ne ve, komu naj se šteje slabo delo v krivdo, načrtu ali g. podvzetniku; ker pa g. dopisnik terdi, da je cesta popolnoma po načrtu delana, toraj si mora vsak misliti, da je načrt pomankljiv.

Naj mi dopisnik zaméri ali ne, da sem cesto kritikoval, jaz sodim stvar iz tega stališča, da je kritika pri javnih delih pripušćena vsakemu, posebno v sedanjih časih in pri takem delu, ko se s kervavimi žulji davkoplačevalcev pokrijejo stroški. Taka javna dela bi se morala pač stanovitna narejati, da ni treba potem večnega popravljanja, ker, kakor sem rekel v svojem prvem dopisu, večno popravljanje stane več kot enkrat dobro storjeno delo.

O predelani cesti pri Beverjih pa pripušćam sodbo vsem ljudem, ki so uže med delom, in tudi onim, ki bodo še po njej občevali. Kritikoval sem samo zapeljani del ceste, kojega ni videti; družega dela

ceste, namreč vodotoka pri kraji, s podpornimi zidovi pri so ednih zemljiščah in na verhu posnete zemlje ne jemljem v misel, ker vse to vidi vsakdo in delo se samo hvali; toraj tudi o tem pripušćam sodbo javnemu mišljenju, samo to ponavljam, da je vse premalo stanovitno delano: Ljudska sodba bo gotovo kaj veljala ker vox populi je vox Dei. To je moja zadnja beseda o tej zadevi. Podčavenski.

Iz Zapotoka, 18. maja. (Izv. dop.) Dandanes se povsod ponašajo z lepimi voznimi cestami, ktere vežejo mesta, trge, vasi in sela, ter donajajo premnogo dobička kmetom, obrtnikom, rokodelcem, dinnarjem, tako da zamoremo po vsej pravici reći, da je lepa cesta vrv s katero vlečemo na se blagostanje. Ali vendar poznam kraje in ljudi, kteri po takih cestah že od začetka sveta sem zdihujejo; in ti so hribovci, naseljeni ob italijanskej meji med Sočo in Idrijo od Kojškega do Srednjega, in njih število ni ravno majhno, kar se da sklepati po selnih imenih Kambreško, Močila, Ravna, Nekovo, Kostanjevica, Lovišće, Melinki, Liga, Stermec, Fileji, Šebrjak, Britof, Markiči, Bajti, Ukanje, Želinje, Velendo, Mišćeki, Zaršćina, Zapotok, Švinki, Debenje, Vertača, Kamena i. d. Ljudje teh vasi in sel so večidel kmetje, ki žive o poljedelstvu, živinoreji in tudi o gozdnih pridelkih, kakor drvah in voglji, s kterimi si pridobivajo posebno denarja za mnogotere hišne potrebe, posebno pa za poravnavo mnogovrstnega davka. Kmet pa, kteri se hoče od svojih pridelkov vzdrževati, mora jih drugim oddajati ali prodajati, kar se godi s tem, da blago v druge več ali manj oddaljene kraje prenaša ali prevaja, ni za to neobhodno potrebne ravne in lepe ceste, ki jih pa prebivalci prej navedenih vasi močno pogrešajo. Nahaja se tam sicer velika cesta od Lige ali Marija Celja čez Kobališće v Kojško, ali ona je velika in glavna le na zemljevidu; a v resnici je taka, da bi niti nobena stranska pot ne smela biti tako slaba. Cestna postava terjá, da županstva vsestransko skerbé za napravo in vzdrževanje dobrih cest, posebno velikih ali glavnih. In ravno prej imenovana cesta ne pozna do sedaj še nobene cestne postave.*) ker ona se nahaja v tako revnem stanju, da bi človek misliti moral, da ona ne pelje h kakim ljudem, kteri davek plačujejo, marveč h kakim divjakom ali človekožercem, ki so morda prosti vsacega dačnega bremena; da ona ne derži v sela in vasi, ampak v brloge divjih zveri. — Vse ceste imajo postavo in svoje zagovornike, le gor imenovana cesta pogreša vse to; po vseh krajih cele dežele narejajo se lepe vozne ceste, le prej navedeni kraji ne morejo nikjer milosti sprostiti, da bi imeli spodobno cesto; povsod se ponašajo s skladovnimi cestami, le tukaj ni ne duha ne sluha o njej; povsod tečejo vozovi hitro, lahko in brez vsake nevarnosti, le tuka se prav počasi, težko in z vsemi nevarnostmi vozne priprave, živina in ljudje naprej pomikajo. Nikjer se ne sliši o tolikih nesrećah, kakor ravno na oni cesti od Marije Celja do Kojškega, saj ne preide nobeno leto, da bi se na njej kak človek ne pošćodoval ali še celo usmrtil; skoraj nobena vožnja ni brez kake nesreće; bodi, da se voz polomi, ali živina pokvari, ali človek pošćoduje. — Zastonj so postavile, da naj se ceste delajo in popravljajo; zastonj, ako ena županija dela in se trudi, druge pa le gledajo in se jej posmehujejo, kar se ravno pri rećeni cesti godi in sicer zato, ker ona se vleče skozi tri okraje, namreč kanalski, korminski in goriški. Nemogoće je toraj, da bi županstva, v kterih podroćje spada ona cesta, složno jo popravljala in v dobrem stanju zderčevala, ker vsako gleda le za svoj lastni prid in dobiček, ne pa tudi na splošni in javni. — Družega bi toraj ne ostalo, kakor da se cesta od Marije Celja do Kojškega všteje med skladovne, za kar je bila prošnja že par krat na dostojnem mestu uložena, ali brez uspeha in sicer zato, ker je naš cestni odbor sestavljen iz takih udov, kateri ne vlečejo iz one ceste menda nobenega interesa, kar se pa ne pravi za blagor dežele skrbeti. Da, zares kritičen je položaj teh krajev, kar ceste zadeva, ker one niso ni za ljudi, ni za živali. Čudijo in omiljujejo nekte re višje oblastnije prebivalce gor navedenih krajev, ko morajo ti svoje blago z neizrećnim trdom in smrtno nevarnostjo po tako skalnatih in razdrtih drćah prenašati ali prevažati v prid onim, ki jim ne privoščijo dobre ceste, temveč na vsaki način zavirajo. O da bi te besede ne ostale glas vpijoćega v puščavi, marveč da bi presunile slavni dež. odbor, cestni odbor in visoki deželni zbor, ter jih naklonile, da bi blagovolili cesto med Ligo in Kojškim med skladovne ceste všteti, kar bi bilo tudi iz strategičnih namenov ali razmer jako koristno, kakor sem iz mnogih veljavnih ust že mnogokrat slišal. Kdor pa neče mojim besedam verjeti, svetujem mu, naj se pripelje sam, ali prav po apusteljsko naj priroma iz mile Gorice v zapušćeni Zapotok; zagotavljam ga, da si bode v zapotoški lokandi svoje ude in svoj želodec prav po mojstersko okrepćal.

(Dalje.)

*) Ali je morda ne poznajo dotična županstva? Upraš. ured.

20. Poštar Obresa.
Es war einmal ein Postillon,
Der lief im schönsten Kampf davon.

21. Trgovec Recher.
Das Slavenvolk ist roh, —
Heraus mit meinem „ohò!“

22. Trebánski Rozman.
Al bi ti dál za úsosa,
Ti eiganska adresa!

23. Grajšćak Jos. Rudesch.
Nicht viel,
Und das noch still.

24. Advokat dr. Skedi.
Die Ultras hätten mich gleich bei der Falten,
Dram will ich das Maul halten.

25. Zagorec.
Nemáki osel,
Ne boš me več nosel!

26. Dež. predsednik baron Schloisnigg.
Ich bin für ein starkes Österreich,
Und stimm' aus Dankbarkeit mit Euch.

27. Dež. sod. svetovalec vitez Strahl.
Zwar Nachtigall, *)
Anderer doch meinen Schall.

*) Nachtigall, kajti Strahl je tudi namško pesni pel.

28. Advokat dr. Suppan.
Ich weiss, dass meine Nationalität
Auf keinen rechten Füßen steht.

29. Luka Svetec.
Strele,
Bosta zdaj dovolj imele?

30. Dr. Toman.
Hajd na vraga!
Poberi se nesnaga!

31. Tim. (?)
Mit den letzten Zehn gingst du hinaus,
Des Volkes Lohn bleibt dir nicht aus!

32. Vladika Widmer.
Gern möcht' ich, getrau mich aber nicht.
Doch was? Das zeigt nicht mein Gesicht!

33. Baron Wurzbach.
Den Reichsrath geht Er *) sistieren
Ich möcht' ihn pulverisiren.

34. Baron Anton Zois.
Vendar enkrat ura bije,
Da Slovencem solnce sije!

*) Er t. j. Belcredi.

Politični pregled.

Z DUNAJA. — Predno je pretrgala poslanska zbornica svoje obravnave, volila je šele poslance v delegacije. Izvoljeni so: za Goriško: grof Coronini, za Istro: Vidulich, za Trst: Wittmann, za Kranjsko: grof Hohenwart; štajerski slovenski poslanci in konservativci se niso deležili volitve; za Česko so zmagali ustavoverci, kateri se niso marali spuščati v nobene kompromise z narodnimi poslanci. Za Dalmacijo je zbran dr. Klaič. V delegacijah bude še zmerom 37 ustavovercev sedelo nasproti 23 federalistom.

Državni proračun za tek. leto, ki ga je poslanska zbornica po dolgotrajni razpravi ugotovila, razkazuje 423 milijonov stroškov in 398 milijonov dohodkov; tedaj zmanjkuje 25 milijonov, ki se pokrijejo z novimi dolgovi. To je britka zapuščina ustavoverskega gospodarstva.

Gospodarska zbornica rešuje zdaj še državni proračun in one postavbe, ki so v zadnjem času obveljale v poslanski zbornici. Časniki raznašajo vest, da pada sedanje ministerstvo in corpore svojo ostavko, kakor hitro se razide gospodarska zbornica, a da bode grofu Taaffeju, kateri uživa še vedno popolno zaupanje pri kroni, sopen naročeno, sestaviti novo ministerstvo. V njem, tako pravijo dalje, ostanejo vsi sedanji ministri, samo bolehavi Krigsau in morda tudi Horst, ki je po nezgodah v lastnej rodbini potr, odstopita. Drugi sanjajo zopet o čisto novem ministerstvu, kateremu bi dal ime naš poslanec grof Coronini. A ta vest je skoro gotovo le izmišljena.

Nekaj ČESKIH študentov je v Pragi okna pobilo iz Prusije privandranemu prof. Klebsu, ker je razžalil česko narodnost in nemške študente ščeval na Slovane. To je ustavoverske kroge strašno razburilo; vsi njihovi organi lučajo zdaj kamenje na Taaffejevo vlado, češ, da je ona to zakrivila se svojimi naredbami o rabi deželnih jezikov. „Politik“ pa omenja prav dobro, da je škandala le profesor sam kriv in da bi se moral on kaznovati in ne študentje. Kdor draži in zabavlja, naj terpi tudi posledice svojega početja.

SRBSKI vojskovodja se je mudil pretekli teden v Dalmaciji na svojem potu v Cetinje, kamor je šel, da se porazumi s Črnogoro, kako naj se Srbija in Črnagora skupno ravnati nasproti albanskej ligi.

Na IŠKEM se polagoma pomirujejo razdraženi duhovi; vsled previdnega in taktnege postopanja Loris Melikova ponchava nihilizem. Poljake je tudi vlada pridobila s tem, da je pomilostila prognanega škofa varšavskega Felinskija. — V Peterburg je prišel kitajski poslanec, da se pogodi z vlado ter odvrne vojno, katera bi se bila kmalo vnela mej sosednima državama. — Knez Orlov je bil pret. saboto pri Bismarku, s katerim se je pogovarjal pozno v noč; družega dne ga je sprejel nemški cesar. — Knez Gorčakov je skoro okreval in namerava iti konec tega meseca v toplice Baden-Baden.

Pri volitvah na ITALIJANSKEM zmaguje zmerna stranka.

Domače stvari.

Osobne vesti. Gosp. deželni glavav vitez Pajer-Monriva je prišel pret. saboto po končanem državnem zborovanju domov in je prevzel tu svoje navadno poslovanje. — Predsednik poslanske zbornice grof Coronini pa se je nekada po pontabeljski železnici odpeljal v Italijo, kder se misli nekoliko časa ustavit, da se odpočije po trupolnem delovanju. — Prišedši iz Trsta pregledaval je pret. sredo tukajšnje garnizijo Nj. ces. vis. gosp. nadvojvoda Albrecht, z večernim vlakom vrnil se je na Dunaj.

„Caroussel“ ki ga je napravilo dunajsko največje plemstvo na cesarskem dvoru v korist onim deželam, katere je najhujše zadela lanska slaba letina, je donesl čistih 32.000 gl.; zraven tega se je nabralo v isti namen za prodane iztise lista „Vindobona“, ki ga je izdalo novinarsko društvo „Vindobona“, 10.000 gld. — Skupni znesek 42.000 gld. se je razdelil po 7400 gld. mej dežele: Gorica-Gradišče z Istro, Moravsko, Silezija, Galicija in Dalmacija. Od teh 7400

gl. je gospod. ces. namestnik poslal 1800 gl. tukajšnjemu podpornemu odboru, da jih razdeli med reveže naše dežele.

Vreme. Najlepši pomladanski prazniki, binkošti, prinesli so nam zeló nevšečno vreme. Najprej dež, za dežjem nenavaden hlad, za hladom burja in za burjo mraz. V sredo zjutraj zapazili smo celó se snegom pobeljeno mlado zelenje v trnovskih gozdih. Po vipavski dolini je naredila burja neprecenljivo škodo zlasti na trtah in na sadnem drevju, katero je prav mnogo obetalo. (Beri prvi dopis izpod Čavna!) Tudi po Brdih, na Kanalskem in zlasti po Banjšicah je burja več dni zaporedoma strastno razsajala. Danes se je povsod polegla; nebo je vedro, obnebeje sicer nekoliko ohlajeno, pa se kmalo zopet ogreje, da nam le trdno vklepejo ono nadležno baburo na Čavnu, katera tako rada svojo strast razpasuje nad vipavsko dolino.

Volitev goriškega župana. V saboto 15. t. m. zbral se je občinski zastop v veliki mestni dvorani. Trije sedeži so ostali prazni; grofa Coroninija ni bilo tukaj, monsig. baron Codelli, prvostolne cerkve proš in J. Strekel pa sta bila zadržana zaradi bolezni. — Predsedoval je starosta dr. Karol Doliac. V primernem govoru izrazil je predsednik svoje preverjenje, da so naprednjaki in konservativci, kateri se uže več let mej seboj bojujejo v mestnem zastopu, navdani pravega domoljubja. — Na to se je vršila volitev, pri kateri je bilo oddanih 21 listkov: 19 glasov je dobil dosedanji župan dr. Deperis, 1 dr. Doliac in en listek je bil prazen. Občinstvo je zadovoljno pozdravljalo v častnej službi potrjenega župana, kateri se je s toplimi besedami izrazil za lep dokaz splošnega zaupanja. V svojem nadaljnem govoru oziral se je dr. Deperis na delovanje mestnega zastopa v preteklih treh letih, katero je bilo uspešno na šols. in zdravstvenem polju, pa tudi glede vredbe občinskega gospodarstva. Sledilje se je spominjal govornik raznih veselih dogodkov, pri katerih je mestni zastop objavil svojo zvestobo in vdanost do našega cesarja, opazivši, da je municipij vedno razumel ohraniti se v prijaznih razmerah s cerkvenimi, civilnimi in vojaškimi oblastnjami. Na hodniku mestne hiše in pred voliščem vihrala je modrobela mestna zastava.

Porotniki. Za prihodnje obravnave pred porotniki, ki se začne dne 3. junija, so izzrebaní sledeči porotniki: Acquaroli Anton iz Zagraje, Bader Alojzij iz Gorice, Bandel France iz Gabrija, Bottolo France iz Romansa, Brandulin Žiga iz Cervinjana, Bressan France od goriškega mosta, Chiaruttini Alojzij iz Strassolda, Chiozza Alojzij iz Skodovake, Clement Peter iz Pierisa, Cosani Dijonizij iz Turjaka, Cosolo Josip iz Rovkov, Furlani Jurij iz Pervačine, Gall Valentin iz Kormina, Gollopin Ferd. iz Staraucana, pl. Gironcoli Franc iz gor. Vertojbe, Jonko Matija iz Bovca, Kodrič Adolf od Jakolinov v Šmariji, Matija Lapanja s Ponikev, Lužnik Ivan iz Polubinja, Mezzorana France iz Gradišča, Mrevle Tomaž iz Križa, Nardin Iv. kr. iz Romansa, Nardin Jakob iz Romansa, Nigris Roman iz Vileša, Pahor Ivan iz Renč, Pauletij Anton iz Gorice, Piacentini Rajmund iz Dolenje, Reggio Lelij iz Gorice, grof Strassoldo Ivan iz Ivanica, Sturli Josip iz Gorice, Vale Blaž iz Trziča, Venier Iv. kr. iz Ajela, Vicentini Feliks iz Trziča, Zanolla Peter iz St. Petra na Soči, Zorzini Alojzij iz Zagraje.

Nadomestniki: Birkle Jurij upokojeni uradnik, Filak Henrik, knjigotržec, Franchi Josip, posestnik, Genuizzi France, trgovec, Hering S., trgovec, Hübel France, urar, Hiecke Florjan, urar, Pauletig vit. Andrej, posestnik, Ritter vit. Wiljem, posestnik.

Veliki koncert v tržaškem gledališči „Fenice“, ki ga je priredilo preteklo saboto „Slovaško delavsko društvo“, je dal zopet častno spričevalo vznujenosti in marljivje gibčnosti tržaških Slovanov. Uspeh te veselice je bil v vsakem oziru več nego dovoljen. Pevski zbori pod vodstvom neutrudljivega gosp. I. Bartelja so se sponašali odlično; posebno pa se je vsem dopadal mešaní Försterjev zbor „Ave Marija“, kojega je pelo 24 rosnih deklic in do 50 pevcev. Burni dobrokllici so gromeli po obširnem poslopji, ko je padlo zagrnjalo, in niso nehali, dokler se ni sprelepi zbor dvakrat ponovil. Tudi težki zbor „Cigani“, v katerem se je odlikoval simpatičen glas tenorista g. Mart. Vadnel-a, zas užil, da ga pohvalno omenimo. — Naj bolj pa je zanimal občinstvo nastop slavnoznanega baritonista G. Nollija, kateri, dasi vaju sijajnim uspehom, sme vendar na ta večer ponosen biti. Mej svojimi je bil in oni so ga tako sprejeli in slavili, kakor gre sprejemati in slaviti rojaka — umetnika. Pesmi, katere je pel, zlasti romanca iz opere „Un Ballo in maschera“ vzbudile so pravi entuzijazem mej poslušalci in izvabile gromovito pohvalo. G. Nollij združuje v sebi jako prikupljivo osobnost, obširen, močan in dobro šolan glas in zna nastopati kot zavesten umetnik. Kaj čuda tedaj, da je prišel mej nas, pel in z magal in da so se na zmagovaleca uspali krasí i venci in šopki? — Tudi g. Bartelj je prejel kot hvaležno priznanje svojega uspešnega truda dva prav lepa venca. — Dobro izvršena šaloigra „Dobro jutro“ je vzbudila splošno radost in zadovolj-

nost. — Kakor slišimo, je imela veselica ne samo svoj „dulce“, ampak tudi prav izdaten „utile“, ker je donesla znamenito svoto čiste gotovine v dobrodelen namen.

V izgled našim tržanom naj bodo dolenski volilci, kateri so pri dopolnitveni volitvi dne 14. t. m. v Trebjuem namesto ranjcega grofa Barbo-a edn oglasno izvolili po centralnem narodnem volilnem odboru priporočenege jim kandidata gospoda Petra Grasselli-ja, jako omikanega hišnega posestnika v Ljubljani. 117 volilcev je prišlo na volišče in, dasi se je govorilo poprej o raznih kandidatih — glasovali so vendar vsi kompaktno za priporočenca. — Tak uspeh imponuje tudi nasprotnikom, kranjskim nemškat rjem, kateri, težko, da bi se več predrznili ponujati svoje kandidate dolenskim volilcem. — V prihodnji številki objavi „Soča“ ime kandidata, katerega bo priporočala na podlagi skrbnih, zanesljivih pozvedeb volilcem naših trgov in obrtnijskih krajev kot naslednika gosp. Winkler-ju. Bog daj, da bi zastoj ne priporočala!

Iz življenja naše cesarice. Poslanec Falk, nekdanji učitelj cesaričin v madjarskem jeziku, nam pripoveduje dve zanimivi dogodbi iz njenega življenja. Nekdaj se je govorilo o usmertnji Ludovika Batthyany-a, koji je predsedoval ogerskemu ministerstvu leta 1848. Cesarica, katero je jako zanimal pogovor, upraša, je-li bil pripovedovalec navzočen, ko se je obsodba izvrševala? — Odgovor: Ne. — Cesarica vpraša dalje: Kako veste vse tako natančno? Odgovori se jej: Vse to se bere v velikem, a prepovedanem zgodovinskem spisu. Molčecemu na vprašanje: imate-li to knjigo? govori cesarica: Vi se opotavljate meni odgovoriti; vidim, da imate knjigo, katero mi blagovolite prinesiti. — Veličanstvo... — Kaj pač? Mari jaz ne smem vedeti in brati, kar ve in bere vsakdo? Drugo jutro dobi cesarica zaželeno knjigo. Pazno prebere odstavke o usmertnji Batthyany-a in upraša: kdo je le-ta Miha Horvath? Pozvedši da je izdatelj te knjige, škof Horvath prognane, a ne more prositi aumestije zaradi svojega dostojanstva, — ne zine besedice, temuč zapre spis v miznico. Nakrat cesar pomilosti Miha Horvath-a in na Dunaji bivajočega cesarica pozove k sebi ter se več kot eno uro pogovarja z njim. Neznano mi je, tako piše gospod Falk, ali je Horvath-u ona knjiga pridobila pomilostenje.

Druga povestica:

Ogerski jezikoslovec, pozvan na cesarski dvor, da podučuje cesarico v ogerskeje slovnici in v skladji, čestit katolišk duhovnik, podučeval je trudé se in ne brez uspeha visoko svojo učenko. Cesarica je vedno spoštovaje govorila o svojem starem učitelju ter ga jako odlikavala.

Bila je nedelja in prav soparno vreme. Velečasti duhovnik je prišel učiti svojo učenko. Cesarica prebiraje ogersko knjigo, kot navadno, upraša sem ter tje kaj učitelja. Ta, ujej nasproti sede, odgovarja nekaj časa. Nakrat zapazi Veličanstvo, da učitelj ne daje več odgovora. Mirno dromlje, smehljajoč obraz na persi pobešene glave kaže, da sladko sanja. Cesarica se prav tihoma vzdigne, migne dvornej dami, ki je na strani sedela, in obe zapustite na prstih sobo. Od zunaj zapove cesarica služabniku prav ostro, da ne sme nikdo v sobo, dokler ne izide duhovnik. Nikdo ne ve, koliko časa je učitelj dremal. Mislimo si pa lahko, kako preplašen se je oziral v sobani okrog sebe izbudivši se. Dobri stariček pač nasledno noč očesa ne zatisne in drugo jutro zmeden stopi pred cesarico. A ona mu ne da časa, da bi se izgovarjal, ampak ga prav prijazno pozdravi ter se jame z njim pomenkovati o tem in onem, — le nesrečnega spanja popoludanskega ne omeni. Veselja teko solze ginjenemu učitelju: poprej že je svojo visoko učenko nezmerno spoštoval — od sedaj pa mu je bila za Bogom in svetniki prva.

LISTNICA UREDNIŠTVA. Gosp. Žn. žup. v V. Vašo poslanico pričebimo prihodnjic. — Gosp. dop. s Cerkj. B.: Ne moremo v tej obliki. Pustite osebnosti na stran, pa bomo radovoljno in hvaležno sprejemali Vaše dopise.

Alojzija Pregl

klobučar v Raštelu v Gorici

ima za našo deželo edino zalogo klobukov za ude novo ustanovljenega veteranskega društva za goriško-gradiško grofjo. Sicer pa ima na izbor klobuke vsake vrste, slamnate in iz klobučine, iz najboljših tovarnic.

Oznanilo.

Ravnateljstvo zastavljavnice (Monte di pietà) vstanovljene po grofu Thurnu v Gorici naznanja, da bo dne 7. junija 1880 začela javndražba (kant) nerešenih zastav I. četrta leta 1879 t. j. tiste, ki so bile zastavljene meseca januarja, februarja in marcija 1879.

Ravnatelj: Lovisoni.

Le jedenkrat

podaje se tako ugodna prilika, da si za polovico prave cene omisli vsako izvršno uro.

Velikanska razprodaja.

Politične razmere, ki so nastale v celem Evropi, zadele so tudi Švico; vsled teh razmer se je na stotine delavcev izselilo, tako da je obstanek tovarniško dvomljiv. Tudi največja fabrika za ure, katero smo mi zastopali, se je zaprla začasno, ter nam je zaupala prodajo svojih ur. Te tako zovane žepne ure so najboljše ure celega sveta, kojih okrovi so izdelani iz najkrajnjega srebrnega niklja, so izredno elegantno gravirani in giljoširani, ter so ameriškega sistema. Vsled neke vlastne konstrukcije ne more se taka ura nikdar pokvariti, pač lehkno na tla, sme se stisniti, a vendar ura pri tem nič ne trpi.

Protiv povzjetju, ali vposiljavni male svote, katere je pri vsakej baži ur zaznamovana, s katero je plačana le pridejana zlata double urna verižica, baržunasti etui, glavni ključ za ure in delavska plača, dobi vsakdo najkrajnje reparirano uro skoraj na polovico zastoj. Vse ure so natanko reparirane, ter garantujemo za vsako uro pet let.

V dokoz gotovega jamstva in stroge solidnosti, prevzemamo s tem dolžnost javno, da vsako nepristoječo uro nazaj vzamemo, in z drugo zamenjamo.

Izpisek ur.

1000 komadov remontoir žepnih ur, katero se pri kozici navijajo brez ključa, z dvojnimi okrovom in kristalnim okrovom, izredno natančno regulovane; razen tega so tudi elektrogalvanično polžučene, tako da jih nobeden zlatar ne more od pravo zlatih razločiti; z verižico, medaljonom itd. preje jeden komad gl. 25, zdaj le gl. 10.20.

1000 komadov krasnih ur na sidro (ankeruhr) od najtežjega srebrnega niklja, tekočih na 15 rubinih, z emailiranimi kazali, kazalom za trenotke in kristalnim ploščatim steklom, natančno reparirane; preje jeden komad gl. 21, zdaj samo gl. 7.25.

1000 komadov mobilnih ur na valje (cylinderuhr) v težkih giljoširanih okrovih od srebrnega niklja, s kristalnim ploščatim steklom, tekočih na 8 rubinih, fino reparirane, z verižico, medaljonom, in baržunastim etuijem, jeden komad preje gl. 15, zdaj le gl. 5.60.

1000 komadov Washingtonskih ur na sidro od 13lotnega srebra, potrjene od c. k. denarnega urada, tekoče na 15 rubinih, elektrogalvanično polžučene, da jih ne more nobeden strokovnjak ali zlatar od pravo zlatih razločiti; fino na trenotek regulovane in poskušene. Teh ur stal je preje jeden komad gl. 27, zdaj pa le gl. 11.40.

1000 komadov Washingtonskih remontoir žepnih ur, od pravega 13lotnega srebra odobrene od c. k. denarnega urada, pod najstrožjim jamstvom na trenotek reparirane, s kolesjem od niklja in privilegiranim regulovanjem, tako da se nij treba teh ur nikdar popravljati. Pri vsakej uri da se zastoj tudi jedna zlata double urna verižica, medaljon, baržunasti etui in ključ; vsaka taka ura stala je preje 35 gl. zdaj pa samo gl. 16.

1000 komadov ur za dame od pravega zlata z 10 rubini, preje gl. 40, zdaj gl. 20.

1000 komadov remontoir ur od pravega zlata za gospode ali gospé, preje 100 gl. zdaj gl. 40.

650 komadov ur z ropotcem, fino regulovane, dajo se rabiti tudi na pisalni mizi, preje gl. 12, zdaj le 5.80.

650 komadov ur z majatnikom (pendeluhr) v fino izrezljanih gotičkih visokih omaricah, navijajo se vsaki osem danj, fino na trenotek regulovane, lepe in impozantne. Ker je taka ura po minulih 20 letih še dvakrat več vredna, naj bi jo imela vsaka družina, posebno ker se s tako uro soba olepša. Te ure stale so preje gl. 35, zdaj se dobi jeden komad za smešno nizko ceno gl. 15.75.

Pri naročilih za ure z majatnikom (pendeluhren) priloži naj se tudi mala svota,

Naslov: Uhren-Ausverkauf

von

Philipp Fromm, Uhrenfabrik,
Wien, Rothenthurmstrasse N.ro 9.

Podgorska občina

PRI GORICI

si želi omisliti dobro

stolpno uro;

za ta namen je občinsko starseinstvo odločilo 400 gl.

Kdor bi želel in si upal pod zanesljivo garancijo prevzeti to delo, naj podá svojo ponudbo v enem mesecu županstvu v Podgori, zadnja pošta Gorica.

Čujte, glejte in čudite se!

Od neke konkurzne mase nedavno falirane velike tovarne britanija-srebrnih izdelkov, prevzeto blago, katero ima tovarniško znamenje: pravo Britanija, odaja se po vsaki ceni, ali bolje rečeno zastoj. Kdor pošlje ali tudi proti povzetju samih 6 gl. 70 kr., dobi sledeče stvari za četrto prave vrednosti in sicer:

6 posebnih dobrih namiznih nožev z ročem iz britanija-srebra in pravo-angleško ostrino;

6 najfinejših vilic britanija-srebrno iz enega samega kosa;

6 najfinejših britanija-žlic, masivnih;

6 " " žličic za kavo;

6 " " nožnih podstavkov;

1 " " zajemaln. za juho, masiven;

1 " " za mleko

6 angleških Viktorija tas; najfineje ciziliranih;

2 okusna salonska svečnika;

1 britanija-srebrni zvonček s srebrno-glasom;

1 " " plošček za kruh, masiven;

Vseh 42 komadov je izdelanih iz najkrajnjega, pravega britanija-srebra, ki je edina kovina, koja ostane vedno bela ter se tudi 25 let rabljena, ne razločuje od pravega srebra; zato se garantuje. V dokaz, da moje oznanilo ne sloni na

nobeni slepariji

zavežem se javno, da brez ugovora nazaj vzamem blago, če bi komu ne bilo po volji. Jaz zavračam na mnoga zahvalna pisma, ki so mi došla in koja bom zopredoma objavil. Kdor hoče tedaj dobiti dobro in zanesljivo blago za svoj denar in ne kako sleparsko šaro, naj se obrne samo do
A. FRAISS,
Rothenthurmstrasse 9. nasproti knezoškofjske palače na Dunaji.

Borsne operacije

opravlja točno
Bankina hiša „Leitha“ na Dunaji, Heidenschuss 1.
Z a) pri samo vtesnjeni zgubi (premija gl. 10-30 za gl. 5000 efektov na operacije a dobičkom la hausse ali baisse;

in sicer: b) naj kurzi rasejo ali padajo (Stellgeschäft); c) da se v zalogi ohrani, dokler se efekti z dobičkom ne realizujejo.
Špekulacijska operacija točno in diskretno. Družbena opravila (samo 15-40 gl. pokritve za 1000 gl. efekt). Provizije samo 50 kr.
Po tem načinu, kojega smo mi uvedli, pa se je že povsod prikupil, spolnujemo naročila na skoro vse v kurzem listku zaznamovane efekte.

Ni treba nobene pokritve v gotovini
Zavarovanje ces. kr. avstr. ogr. državnih, privatnih in inozemskih lozov pred zgubo, naj se zadene najmanjši dobiček (Treffer). Premija za celo leto od 15 kr. višje.

Garancijska svota do 500 gl., če se zadene najmanjši dobiček.
Ta za kupce: alce in posestnike srečk, za štedovce in kapitaliste jako važna osnova, za koje ustanovitev nam je izreklo novinarstvo in občinstvo neokračeno priznanje, je vredna, da se spodobno ceni tudi iz gospodarskega stališča; gledé znamenitih koristi in „določeb“ zavračamo na obširni prospekt.

Pojasnila o lozih, vrednostnih papirjih in finančnih zadevah dajemo vsakemu franco in zastoj v „Leitha“ glasilu za narodno-gospodarske interese. Iztise pošiljamo brezplačno na vse strani.
Opozorujemo posebno na zanimive članke o „povrnitvi vseh mogočih stroškov, z gub“ itd., tako tudi „lozne družbe (preskrbovanje dot. vlov, starih in otrok)“.

C. k. drž. privatne in inozemske loze a) po vsakdanjem kurzu, b) posamezne ali v grupah, c) proti primernemu plačilu na račun, in da se pridržé v zalugu po bankinem kurzu, d) proti tem, da se vsaki mesec nekoliko plača.

Vse naročbe z dežele se točno izvršujejo in tako tudi vsa povelja segajoča v menjavsko poslovanje. Prospekte, tarife itd. pošiljamo radovoljno (franco in zastoj). Solidnim firmam izročujemo zastopništva.

Glavni dobitki ev.	NAZNANILO SREČE.	Dobitke garantira država.
400.000 mark.		
Vabilo na udeležitev dobitnih šans		
veliko, od hamburške države garantovane denarne loterije, v kateri se mora nad		
8 milijonov 300.000 mark		
gotovo dobiti.		
Dobitki to ugodne denarne loterije, katera ima po načrtu le 87.500 lozov, so sledeči:		
Največji dobiček je ev. 400.000 mark.		
Premija 250.000 mark	68 dob. po	3000 mark
1 dobit. po 150.000 mark	214 " "	2000 mark
1 " " 100.000 mark	10 " "	1500 mark
1 " " 50.000 mark	2 " "	1200 mark
1 " " 30.000 mark	531 " "	1000 mark
2 " " 20.000 mark	673 " "	500 mark
2 " " 15.000 mark	950 " "	300 mark
3 " " 10.000 mark	65 " "	200 mark
2 " " 8.000 mark	100 " "	150 mark
12 " " 5.000 mark	35150 " "	138 mark
1 " " 4.000 mark	2100 " "	124 mark
24 " " 3.000 mark	70 " "	100 mark
4 " " 2.000 mark	7300 " "	94 in 67 mark
3 " " 1.000 mark	7850 " "	40 in 20 mark
52 " " 500 mark		
6 " " 400 mark		

kateri se bodo v malo mesecih v 7 oddelkih gotovo odločili.

Prvo vzdiganje dobitkov je uradno na 9. in 10. junija t. l.

cel originalni loz le 3 gl. 50 kr.,
pol original. loza le 1 gl. 75 kr.,
četrt original. loza le 88 kr.,

ter te od države garantovane originalne loze (ne prepovedane promese) proti frankovanej poslatvi svote tudi v najoddaljenejše kraje razpošiljam.

Vsak udeleženo dobi zrvan originalnega loza tudi originalni črtič z državnim grbom zastoj, ter se mu takej po udeležovanji dobitkov nezahtevano pošlje uradni listek vzdignjenih števil.

Izplačevanje in razpošiljanje dobitkov izvršujem direktno jaz interesantom točno in z najbolj strogo tajnostjo.

Naročila izvršujejo se najgljje po poštnj nakaznici ali pa z rekomandiranim pismom.
Naj se tedaj naročila, zaupno pošljejo do

Samuel Heckscher sr.,
Banquier und Wechsel-Comptoir in Hamburg.

Mlatilnice

na štifte in na stebre, z napravo za slamo stresati, z rešetom in snažilnim aparatom, na lesenih nogah, sicer pa iz železa, z najnovejšimi popravami, se dobodo dober kup. Tudi imamo triere (triere za gospodarje in mlinarje, in rezanice za z noge pritiskati. To pošiljamo do Dunaja franco. Narisane podobe zastoj. Iščejo se dobri agenti.

Ph. Mayfarth et Co.,

tovarna za stroje v Frankobrodu (Frankfurt a. M.) in na Dunaju, v mestnem magazinu, (Stadtagerhaus.)

Vsakej gospodini prekoricno!

Ces. in kr. privilegirano

PEČNI PRAH

prve avstrijske tovarnice za pečni prah od Karola Russ & Comp., Dunaj I. Bez. Weihburggasse 21.

Naš pečni prah (trajni ali suhi kvas) nadomestuje popolnoma vsaki kvas. Ne pokvari se nikdar in se torej lahko ohrani; vsaka pekovina dobi po njem brže kakor po najboljšem kvasu fineji in čistiji okus, postane krajši in rahleji, testo se nagljeje in enakomerneje vzdiguje in se nikdar ne poleže; pri tem se pa prihrani obela in jajca; pa tudi na času se prištedi, ker in treba čakati, da se testo vzdigne, še, ni krofih ne — in kar veliko velja, da ne napenja. — V paketih po 5, 20 in 50 kr. Sviri se pred nič vrednim ponarejenim blagom. Prodajalci dobé primeren nameček.

Naznanjam živinorejcem goriške okoliice, da imam izvršnega triletnega bika friburškega plemena, ki sem ga dobil od c. kr. kmetijskega društva v Gorici v namen zboljšanja domače govede. — Krave tega plemena so izvršne mlekariče in dajejo tudi velike delavne vole. — Od vsacega skoka se plača 50 kr. in če se krava v enem mesecu ne vbreji, ponovi se naskok brezplačno.

Ivan Culot

pod Turpom (pri sv. Roku) v Gorici h. št. 64.